

Tu, català, llegeix...

Copiem del "Diario de Burgos" del dia 27 de juliol:

"Observase que la parte del río elegida para su forzamiento es aquella que atraviesa la provincia de Tarragona, y seguramente los rojos contaban con el alzamiento a su favor de la población catalana que hoy está supeditada a nuestras fuerzas... Por eso, nuestra obra posterior en Cataluña debe ser la propia del terreno conquistado, sin darnos engaños por apariencias superficiales. No bastan los cañones para extirpar el mal. Nuestra acción en la región separatista debe ser enérgica, inflexible y perseverante. Este golpe del Ebro nos es muy beneficioso como toque de atención para señalar cuál ha de ser nuestra norma de conducta en Cataluña."

TREBALL

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAÏSOS: UNU-VOS

ORGAN CENTRAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA (Internacional Comunista)

EDICIO DE MADRID - Any I - N.º 5 - Dijous 18 agost 1938 - Preu: 30 cts.

VISCA EL GOVERN D'UNIO NACIONAL!!

A Extremadura, com a L'Ebre i Llevant: Resistir!

La invasió estrangera mou tots els seus tentacles de fera frisosa davant la presa cobrejada. Prova, intenta, sospesa... Cerca la nostra línia més feble, el punt més vulnerable, el camí més agrest... Però es troba sempre amb un poble tens, viril, possent dels més grans entusiasmes, dotat d'energies impetuoses, amb voluntat de ferro, disciplinat i amant de les seves llibertats, que per a salvaguardar-les cada dia fa més compactes, més fermes, més unides, les batonetes que tenen encomanada la sagrada i honrosa missió de barrar el pas als mercenaris invasors.

Proveït de material abundantíssim i de contingents crescutíssims, les tropes al servei de la invasió pogueren emprendre una ràbia ofensiva pel sector de l'Est, amb la qual confiaven penetrar al cor de Catalunya. Avançaren, és cert, fins a trepitjar terra catalana; però la reacció magnífica d'un poble que prefereix mil vegades la mort a l'esclavatge i l'humiliació, feu fracassar els seus plans. L'enemic, malgrat tot, fou contingut molt abans d'assolir els seus criminals projectes.

Una vegada s'hagueren convençut que el redreçament del poble català els faria impossible portar més enllà els seus intents, traslladaren el camp d'operacions en terres de Llevant, decidits a fer amb València el que no pogueren fer amb Barcelona. Però aquesta nova temptativa no solament ha estat igualment infructuosa, sinó que ha permès a les nostres glorioses armes escriure els episodis de resistència més admirables de la nostra guerra, els quals solament podrien comparar-se als que impediren l'entrada dels invasors a Madrid.

Avui és en terres d'Extremadura allà on la invasió s'esforça en trencar el front republicà. Amb gran luxe de maquinàrie bèl·lica de la més moderna, amb exercits dirigits per comandaments desplaçats des d'Alemanya i d'Itàlia, ataquen furiosament per tal de no repetir el fracàs sofert en les seves anteriors ofensives, a les quals donaren un caràcter decisiu.

Però a Extremadura no tindran millor sort, l'Exèrcit Popular reproduirà allí les gestes heroiques i sublímns amb que han astorat el Món a Catalunya i Llevant. Avui tots els fronts estan units i senten com mai l'esperit de solidaritat. L'exemple de l'Est i de Llevant és massa viu, és massa gloriós, perquè les tropes d'Extremadura, entre les quals, com en les dels altres fronts, s'hi troben estretament units germans de tots els pobles d'Espanya, vulguin ésser menys que ells.

Pel territori extremeny, milers (Passa a la pàg. 2.)

EL PRECEDENT DE L'OPERACIO DE L'EBRE

ELS TRES FRACASSOS DELS INVASORS

A LLEVANT

Per M. NAVARRO BALLESTEROS

De sota el front va quedar semiparalitzat. L'explicació més senzilla d'aquest fenomen era que havien començat unes operacions ofensives a l'Ebre. Aquesta és una de les raons. Però n'hi ha d'altres que expliquen les

causes d'aquesta semiparalització del front de Llevant. Aquest fet té els seus precedents. Es venien llurant violentíssims combats en aquest front. L'atac enemic s'havia desenvolupat en tres fases importants.

LA GLORIOSA ACTUACIO DE L'AVIACIO REPUBLICANA

D'ENÇA que dura la guerra, l'aviació republicana ha realitzat gestes d'un heroisme i d'una pericia tan enormement extraordinària, que el nom de la Gloriosa amb que ha estat batejada pel poble, no és encara prou per a fer el panegíric just i exacte del que en realitat ha esdevingut. Milers de ciutadans espanyols son testimoni de les lluites que pels cels republicans han entaulat els nostres aparells contra els de la invasió estrangera; tots ells us diran que succeïx quan els nostres gloriosos "xabos" aconseguïen obligar l'enemic a que accepti el combat. En la lluita noble, cara a cara, aquest

és covard; solament mostra la seva valentia (!) quan ha de llançar bombes contra llars que sap que ha de inundar de tragèdia i de dolor. Davant els caces republicans, fuig sempre, no importa la superioritat numèrica que donant els nostres aparells pugui tenir. I és perquè ja saben el trist paper que han de representar. La Gloriosa ha escrit, en el transcurs d'aquests dos anys de guerra, pàgines brillantíssimes, d'un heroisme sense parió. D'entre elles destaca la jornada del 14 d'aquest mes, que esdevindrà memorable en els annals de la nostra aviació, en la qual els pilots republicans aconseguïren abatre

El nostre estimat secretari general, camarada Joan Comorera, que hagué de deixar momentàniament les seves activitats, degut al seu estat de salut. Li desitgem un ràpid i total restabliment.

SOLDAT, ESCRIU-NOS!

Els nostres anhels de fer de TREBALL el periòdic de tots els combatents catalans que lluiten als fronts de la zona Centre-Sud, s'han vist convertits en una magnífica realitat, a jutjar per les cartes nombrosíssimes que per tal de felicitar-nos i encoratjar-nos ens arriben de soldats de totes les tendències. Això ens plaú extraordinàriament, car no ha estat altra la finalitat que ens ha portat a editar TREBALL a Madrid. Però volem que els combatents catalans estiguin encara més lligats amb el nostre setmanari. No solament els oferim un periòdic ja fet, sinó que posem les columnes del mateix a la seva disposició, per tal que en elles hi exposin les seves inquietuts, les seves gestes, les anècdotes de la seva vida de trinxera, els seus pensaments, en fi tot allò que pot tenir un cert interès per tots els soldats de Catalunya que actualment lluiten, estretament units amb els seus germans dels altres pobles hispànics, als fronts de Llevant, d'Extremadura, del Centre, d'Andalusia...

COMBATENTS CATALANS: APORTEU LA VOSTRA COL·LABORACIO A "TREBALL"

LA NOSTRA MES FERMA ADHESIO AL GOVERN PRESIDIT PEL DR. NEGRIN

QUE ES EL GOVERN DE LA VICTORIA

AVUI més que mai mantenim ferma i increbàtable la nostra més absoluta adhesió al Govern d'Unió Nacional, i d'una manera especial al seu cap, Dr. Negrin, l'actuació del qual, en el lloc de major responsabilitat del nostre país, ha sabut, amb la seva clara visió dels problemes que ens planteja la invasió estrangera, orientar totes les forces de que disposa la República per a fer front a les dures escomeses del feixisme estranger, ensems que preparar les condicions que han de menar-nos a la victòria final.

Els magnífics resultats obtinguts per mitjà de la política seguida per cap del Govern ens parlen ben clar de la tasca encertada i eficientíssima que ha dut a la pràctica el Dr. Negrin. Ell encarna amb tota propietat la figura històrica que la República necessitava en aquests moments àlgids de la seva existència. La seva serenitat en els moments més culminants, la seva energia i decisió davant les situacions més complicades, les seves resolucions oportuníssimes i de resultats sorprenents, la seva fe imperturbable en el triomf de les armes de l'Espanya autèntica, de la única, de la genuïna, ha portat a tots els sectors, a tots els àmbits, a tots els combatents, la seguretat absoluta, la convicció més profunda, de que la lluita no pot tenir, per gravíssims, per difícils que siguin les circumstàncies que calguin fer front, altra resultat que la victòria d'aquest poble que sap lluitar d'una manera tan heroica i admirable en defensa dels seus drets i de la seva llibertats.

Cap antifeixista que ho sigui de cor; cap element que condemni els crims montruosos que els invasors porten comesos a milers entre els nostres indefensos éssers més vulguts, pot regatejar el seu més entusiasta ajut a l'obra grandiosa que el nostre Govern d'Unió Nacional ve realitzant. Tots els espanyols legítims, es trobin en el lloc que es trobin, ocupin els càrrecs que ocupin, siguin quines siguin les seves posicions, tant en el camp polític com en el social, poden deixar de col·laborar amb el nostre Govern, en el qual tots els sectors, totes les tendències hi son representades.

Els qui, d'una manera o altra, adopten postures susceptibles de perturbar la tasca honorabilíssima del Govern de Front Popular, amb el qual no fan altra cosa que ajornar la nostra victòria definitiva, són elements funestos que interposen llurs egoïsmes i ambicions personals als sagrats destins del nostre país. La sang vessada pels nostres germans als fronts republicans, s'aixeca en contra d'ells amb la més fulminant de les acusacions. Fins a ells arriben igualment els clams de venjança que centenars de mares pronunciaren amb veu tremolosa i dolorida davant els cossos inermes del seus fills bàrbarament assassinats per la metralla dels invasors. Aquests elements, es vulguin o no es vulguin, no fan més que el joc dels enemics, palesant, amb les seves actituds, que es troben més prop d'ells que no pas de nosaltres.

Prou feblesos! Els qui en aquests moments històrics no sàpiguen o no puguin ocupar el lloc que acceptaren, abans de traïr-los que els abandonin,

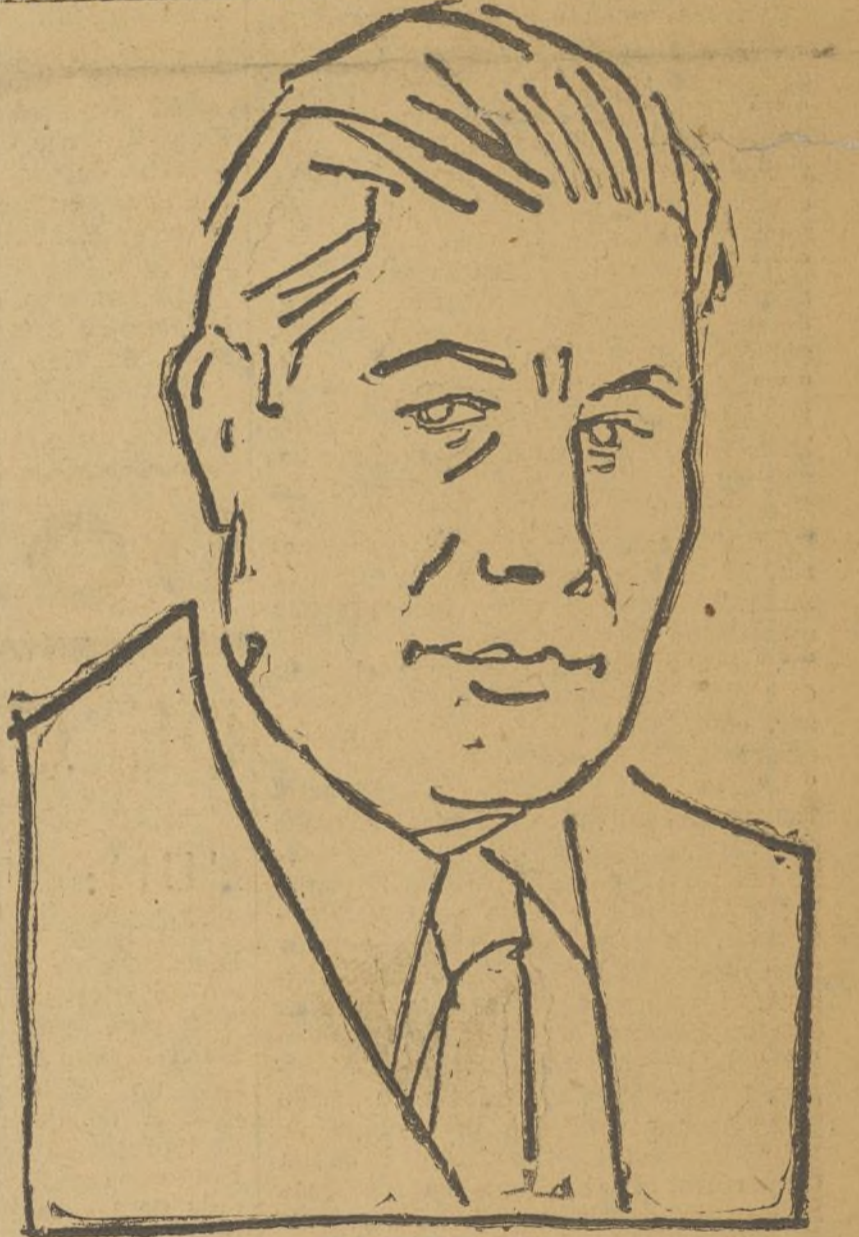
Però que no facin que la seva pusilimitat, que la seva manca de fe, que la seva covardia, vingui a posar entrebancs al camí que indefectiblement ha de conduir-nos a la victòria.

El Govern d'Unió Nacional te una gran missió a complir i cal que tots, sacrificant-nos fins on sigui precis, hi col·laborem amb totes les nostres energies i amb el més gran entusiasme.

La reorganització ministerial que s'acaba de produir, en res no afebleix el Govern d'Unió Nacional. Ans el contrari, podem afirmar que hi aporta un reforç que haurà de tenir per a tots nosaltres beneficis que no es faran esperar. Fora Aiguader, d'Esquerra Catalana, i Manuel Irujo, nacionalista base, als quals passen a substituir el nostre camarada Josep Moix Regàs, director general de Treball i alcalde de Sabadell, i Tomàs Bilbao, cònsul d'Espanya a Perpinyà, el Govern manté en el seu sí les representacions de Catalunya i Basconia.

Les innombrables proves d'adhesió que durant aquests dies ha rebut el nostre Govern, proven, d'una manera indiscutible, la confiança enorme que totes les organitzacions antifeixistes, tots els soldats que formen en els gloriosos rengles de l'Exèrcit Popular Regular i tot el poble en general te dipositada en el Govern i en el triomf de la causa republicana.

Visca el Govern d'Unió Nacional!

El nostre camarada Josep Moix Regàs, nou ministre de Treball

DAVANT LA TOMBA DE PAU IGLESIAS

TREBALL i la Delegació del P. S. U. diestrenen, d'un orgue passat, unes corones a les tombes de Pau Iglesias i Garcia Quejido

"Franco, sense el avions, canons i tancs estrangers, no pot esperar cap victòria" (Del "Manches-ter Guardian", de Londres)

PANORAMIQUES DE CATALUNYA

La facna principal del Parlament de Catalunya al Parc de la Ciutadella

NOTES BREUS DE CATALUNYA

L'agrupament de la Indústria Fleguera ha fet lliurament al conseller d'Economia, camarada Joan Comorera, de 100.000 pessetes, destinades a l'obra dels Restaurants Infantils.

La Creu Roja Espanyola a Catalunya ha inaugurat un Dispensari a Vallirana, el qual atindrà també els serveis d'Avinyonet i Cervellà.

Ha dimittit el càrrec de interventor delegat de la Generalitat de Catalunya al Banc Vitalici d'Espanya en Marià Rubió i Tuduri.

Una ordre de la Generalitat disposa que, d'acord amb el decret del 20 de novembre del 1937, queden intervingudes directament, en la seva totalitat, totes les agrupacions, col·lectivitats, cooperatives i empreses privades dedicades a la indústria del cuir i del calçat de pell.

Un decret del ministre de Defensa disposa que totes les indústries destinades a fins de guerra quedin sota la jurisdicció de la Subsecretaria d'Armament.

El ministre de Defensa ha publicat un decret concedint als obrers de les indústries militaritzades els mateixos drets que al personal militar en cas d'accident.

Ha mort a Barcelona el conegut baríton Manuel Russell. Havia actuat amb molt d'èxit en quasi tots els teatres d'Espanya i els més importants de l'Havana, Buenos Aires i Nova York.

A la Brigada de Maniobres de la D. E. C. A. el Govern li ha concedit l'alta distinció de la Medalla de Valor per la seva actuació en l'ofensiva de l'Ebre.

En els fossos del castell de Montjuïc s'ha completat la sentència contra 57 processats. Set d'ells condemnats pels tribunals militars.

El Comissari de l'Exèrcit de l'Ebre ha rebut un telegrama de variis companys seus encoratjant-lo en el camí empès i saludant-lo per l'èxit obtingut.

Als Magatzems Boada i C. s'els ha imposat una penya de dues-centes cinquanta mil pessetes per vendre a preus abusius.

Continuant la seva tasca, el Fons de Solidaritat Internacional ha establert una distribució gratuïta de llet als infants de Mataró, Calvià i Tarragona.

Al Palau de la Música Catalana s'ha celebrat un festival de piano i cançons organitzat pel Comissariat de Propaganda a benefici del servei de reagrupament del Ministeri de Defensa.

El Comissari de Cultura i Esports ha obert unes inscripcions per vols a vela. Les places a cobrir són 30, i les classes duraran 25 dies.

Han retornat de Praga, on hi han anat representant a Catalunya Fen Club, els escriptors Meró Rodoreda i Franco Trabal, els quals assistiren al Congrés del Pen's Club de Praga.

Una representació del Sindicat de la Festa, Art i Decoració ha lliurat el ministre d'Instrucció Pública cinquanta mil pessetes per al sosteniment de colònies infantils.

El teatre del Liceu ha estat clausurat fins a la propera tardor, per tal de fer-hi obres per a la seva conservació.

S'incrementa en gran manera els treballs de defensa passiva a Barcelona, i especialment a les populars barriades de Sans, Hostafrancs i La Bordeta.

Per acaparar moneda fraccionaria, la Policia ha detingut a Trinitat Aregall, a qui es varen trobar grans quantitats de calderilla.

Ha arribat a Barcelona el gran escriptor nord-americà Theodore Dreiser, el qual ha celebrat varies conferències amb Alvarez del Vayo.

Ha estat nomenat secretari particular del ministre d'Estat, Alvarez del Vayo, el secretari de primera classe del Cos Diplo-màtic, Josep Zapico.

Amb motiu de la seva incorporació a l'Exèrcit, ha cessat en el càrrec de conseller municipal Josep Gispert, el qual ha estat substituït per Ferrán Liardent de E. R. de C.

Les Destileries Mora, de Montagut, han estat penyorades amb 25.000 pessetes per vendre a preus abusius.

Un decret d'Agricultura de la Generalitat disposa que els Sindicats Agrícoles són el únic facultats, amb caràcter exclusiu, de la venda dels productes agrícoles.

Les organitzacions comarcals de la J. S. U. de Tarrà, Badalona i Sabadell tenen organitzat un campionat de treball, la finalitat del qual és l'emulació juvenil per a la producció intensiva per a la guerra.

S'estant celebrant els exàmens de monitors del Comissariat d'Educació Física i d'Esports de la Generalitat. Durant els cursos, que han durat tres mesos, els alumnes han demostrat molt d'aportament en les ensenyançes, tant en l'aspecte pràctic com teòric.

La Policia ha detingut tots els components d'una organització feixista, compresa en varies delícies contra el règim.

Dedicat als infants, s'ha celebrat un festival civíic-militar en la zona compresa pel camp d'instrucció núm. 4. Hi assistiren relleuants personalitats militars i del Front Popular.

Els catalans d'Amèrica han lliurat al president Companys dels documents d'una tramesa de queviures que fan els catalans de Xile.

Ha estat inaugurat el Restaurant Infantil número 3, situat al carrer Fons i Galarza, 58 (Armonia del Palomar), amb la presència del conseller d'Economia i delegació de la 27 Divisió, que aprindran aquest restaurant.

El novel·lista català Alfons Mas, seras ha estat guanyador del Premi dels Novel·listes, instituït per l'Ajuntament de Barcelona, amb la seva obra "L'arbre del bé i del mal".

El comissari general d'Ordre Públic de Catalunya ha manifestat que s'estant reorganitzant els serveis policials a la ciutat de Barcelona.

El conseller de Treball de la Generalitat, camarada Vidella, ha premit diverses dones catalanes amb la medalla President Macià, pel seu esforç i sacrifici en el treball a les indústries de guerra.

Han estat inaugurats a Molins de Llobregat i a Palaeuja uns nous serveis de la Creu Roja Internacional.

Al teatre Tivoli s'ha celebrat un homenatge al gran actor Enric Borràs.

Per irregularitats en el funcionament de la perfumeria Icart han estat posats a disposició del Tribunal corresponent tots els membres del Comitè de Control de la mateixa.

TASQUES DELS

COMISSARIS EN LES FORCES CATALANES

Una de les tasques principals dels comissaris en les unitats on hi ha forces catalanes és la de fer comprendre a tots els combatents el problema de les nacionalitats del nostre país.

Catalunya és un exemple que cal tenir en compte. La seva història, la seva parla, els seus costums, els catalans desitgen que siguin respectades, de la mateixa manera que ells respecten les dels altres pobles.

El Govern d'Unitat Nacional, en la seva declaració de principis (popularment coneguda pels 13 punts), explica al país quins són els fins de guerra de l'Espanya republicana. És en el cinquè on s'enuncia que el respecte a les llibertats i costums dels pobles d'Espanya és un fet històric, que en il·luc de significar una desgregació de la nació constitueix el millor soldat que el poble té.

Heus ací clarament expressat el sentiment del Govern, el qual reflexa plenament el del nostre país.

Els combatents catalans han sentit amb gran emoció l'escalf patriòtic que conté la declaració del nostre Govern d'Unitat Nacional.

En una tasca essencialíssima dels comissaris explicar i aclarir als soldats el contingut dels 13 punts. I aquesta tasca ha d'ésser persistent, diària. On s'hi troben combatents catalans és convenient remarcar el comprensió amb que són acolliades les aspiracions del poble català pels demés pobles d'Espanya.

Els nostres soldats, caps i comissaris han d'estar estretament units en tot moment. A Catalunya lluiten colze a colze els catalans i els de la resta d'Espanya. De la mateixa manera, a tots els altres fronts de la República, a Lleuant, a Andalusia, a Extremadura, a Guadalupe, a Madrid, els catalans, vinguts uns en els dies difícils de novembre del 37 i d'altres incorporats posteriorment, lluiten junts amb els seus germans d'altres indrets d'Espanya, sota la bandera republicana, contra el mateix enemic i per la mateixa causa, per la nostra independència nacional, per la pau del Món.

En aquests moments grans, totes les unitats han de posseir el més elevat orgull d'espanyols i d'antifeixistes.

Cal que tots els nostres combatents estiguin preparats, políticament i militarment, fins assimilar els més insignificants detalls de la tècnica militar. Cal també que hi hagin quadres, preparats per a cobrir les baixes que es puguin produir. És de remarcar que quan el comandament és bo, la força respon a les ordres donades.

Avui el cap té una responsabilitat enorme. Aquells temps d'eufòria i d'incapacitats han passat per a no tornar.

El comissari, que viu amb els soldats, sap sempre quins són els millors. És prop d'ells on s'ha de fer un treball d'educació conseqüent.

S'ha de procurar que de les unitats on hi ha força catalana en sorgeixin comandaments catalans. La Història, la parla, els costums de Catalunya, deu ésser explicada als no catalans per tal que es produeixi una comprensió més absoluta.

El feixisme, que avui trepitja terra catalana i que saqueja les llars, viola les dones i assassina els vells i els infants, vol arrasar Catalunya i els seus drets. Però no ho aconseguirà.

Els combatents ho impedirán!

COMINTERN

Temps via de marxa
Musica: Hanns Eisler.

Le-gió pro-le-ta-ria

gio cam-pe-ro-la el món en-ar-bo-ra ban-de-ra u-ni-tà-ria mar-xem l'o-que la lluita ac-tu-àl se-ra l'ex-ler-mi-ni-oi-el vil ca-ri-tal En-da-vant pro-le-ta-ris vi-a fa-ra els tra-idors.

I
Legió proletària, legió camperola, el Món enarbolà bandera unitària; marxem tots al front, que la lluita actual serà l'extrem del vil capital. Endavant proletaris, via fora els traïdors.

II
Del Món que suporta presens i exilis, columna de ferro és son crit de protesta. Sens trova lluitem amb noblesa i braó; l'alliberarem del seu vil opressor. Endavant proletaris, via fora els traïdors.

III
Serà nostra guia l'ensenya vermella que és la ferma anella que uneix nostres lluites. Abans morirem que tornar a ésser esclaus. Per la pau del Món lluitarem ses fills braus. Tot complint les consignes de la Comintern.

A Extremadura, com a L'Ebre i Lleuant: Resistir!

(Ve de la primera pàgina.)

i milers de catalans defensen les llibertats de Catalunya i la independència d'Espanya. Lluny de la terra que els espera amb el triomf de les nostres armes, sobran, n'estem segurs, fer-se dignes del comportament d'heroisme insuperable amb que els seus germans catalans, lluitant colze a colze amb els de tots els pobles hispànics a Catalunya i Lleuant, han palesat davant el Món que res no podrà vèncer la nostra voluntat indestructible d'ésser lliures i de no sotmetre'ns, s'imposin els sacrificis que s'imposin, als funests i ignominiosos desingels dels països totalitaris als quals uns mal nascuts espanyols han obert les portes i han permès que, en pla de colonitzadors, vingússin a subjugar el nostre país, robar-nos les nostres riqueses i assassinar, amb la crueltat més refinada, les nostres mares, els nostres infants, les nostres companyes i els nostres vells.

El pavelló de la República quedarà a Extremadura tan alt com ha quedat a l'Est i a Lleuant!

ELS TRES FRACASSOS DELS INVASORS...

(Ve de la primera pàgina.)

gon camí d'invasió no era tampoc el que els havia de conduir a València. En contraatacs enèrgics els nostres homes desallotjaven al dia seguit als invasors de les posicions conquistades un dia abans. La consigna de resistir fins a la mort, que els propis soldats s'havien donat completant la del president Negri, es complia cent per cent en molts casos. Hi va haver companyies senceres que caigueren en llurs posicions, malledes per l'acció de l'artilleria i de l'aviació italoalemanyes. Quan es donava un pas enrera era per a donar-ne un altre endavant al dia següent o al mateix dia. L'enemic sofria penúries considerables. Aconsegui, és cert, realitzar petits avanços. Assolir situacions a molt poca distància de la carretera Terol-Sagunto. Però no avançà més. Els furiosos atacs que empenya per a desfer les nostres línies i arribar a la carretera foren infructuosos en absolut.

L'atac tornà a canviar de direcció. Elegí una altra línia d'invasió cap a València. Concentrà els seus millors forces a Terol. Divisions italianes. Un cos d'exèrcit marroquí. Diverses divisions integrades per espanyols enganysats i comandades per estrangers. Tota una massa de desenes de milers d'homes acompanyades per centenars d'aviions i centenars de bateries de canons. Aquest Exèrcit havia estat preparat meticolosament amb idea de rompre la nostra línia i presentar-se en unes jornades—no gaires— a Sagunto, per la via fàcil de la carretera de Terol. L'altuïv invasor prengué fàcilment Sarrión, Alentosa, Baracas, El Toro i arribaren fins Claudiel. Abans d'arribar a aquests dous últims llocs ja hagueren de lluitar furiosos combats amb forces de l'Exèrcit republicà. Però la gran sorpresa, la mateixa coratjosa resistència, supèrra ara, els esperava al sector Viver-Jerica. No era la casualitat la que feta que en aquest sector fossin contingudes. Com no ho fou a la costa ni a la serra d'Espadana. Foren les justes i encertades previsiones del comandament, unides a un mètode i intel·lent treball polític del Comissariat les causes que engendraren aquesta resistència que ha estat gloriosa, que té el seu precedent immediat en l'epopeia de Madrid.

Uns quinze dies duraren els combats en aquest sector. Però els més violents, els d'una envergadura desconeguda fins avui, foren set dels 18 fins al 25 de juliol. No anem a detallar els combats. Ja ho hem fet en altres periòdics. N'hi ha d'haver prou amb això: es calcula que l'enemic tingué, en aquest set dies, DEU MIL MORTS, el qual representa un número de baixes superior a TRENTA-CINC MIL. Afegeixi's el desgast consegüent de les forces i el material i tingui's en compte l'efecte moral que tan gloriosa resistència feia en les forces invasores.

Aquest és el precedent de la brillant ofensiva de l'Est. Sense ell l'operació tendria que haver estat avançada per a que assolís l'efecte desitjat. I potser el manteniment de les posicions aconseguides no hauria pogut ésser igual que ho és ara, quan les forces que ataquen estan desgastades, cansades, baixes de moral a conseqüència de la derrota sofrida a Lleuant.

La resistència a Lleuant i l'operació magnífica de l'Est demostren que tenim un Exèrcit poderós i capaç. Evidència que a l'igual que el nostre país està unit, l'Exèrcit ho està també sòlidament i actua sota una direcció ferma i competent, sota un comandament únic i capaç.

Catalunya i Lleuant, en acció coordinada, tots els fils de l'Espanya que lluita per la seva independència han guanyat en aquests últims dies una de les més grans batalles als lladres del nostre sol i han donat un gran pas endavant en el camí de la victòria.

M. NAVARRO BALLESTEROS

MOUSCIG

Procediments expe-

dilius

El gos va bió ha rebó la primó garroto. La U. R. S. S. seguí a onant ja exemple: ca-jelibus, ca-t ote rancó cap conócio als pr...

provocadors. Cal tractar-los sempre amb les burriques a la ma. Els passos totalitaris es dobleguen covardament davant el més fort, i s'encenen davant el feble.

L'imperialisme japonés ha rebut una advertència. La gran patria socialista li ha demostrat a bastament que en podem conduir-lo les seves provocacions. La primera garrotada que ha rebut ha estat forta, però més que feia feia a aligondora. La U. E. S. S. ha vingut a demostrar al Japó que res hi ha a fer amb un país tan eminentment pacífista com el seu, que per tal de defensar la pau està disposada a lluitar-se plenament o la guerra.

DOS ENEMIGS DE CATALUNYA I DE LA REPUBLICA

L'UN: FRANCESC CAMBO

Era l'any 1929. Dictadura de Primo de Rivera. La dictadura militar actua a Espanya tenia un caràcter marcat de defensa i protecció dels interessos semifeudals de les castes més reaccionaries del país.

Francesc Cambó és l'home representatiu de les grans finances a la nostra terra: els monopolis, els trusts, el capital bancari. I com que Primo de Rivera deixava en segon lloc aquests interessos, Cambó s'enfrontà amb la Dictadura.

Tots els seus arguments en contra del Govern autocràtic d'Espanya, i per analogia, contra totes les demés dictadures de l'Europa i Amèrica els condrè en el seu llibre "Les Dictadures". La causa fonamental d'aquest sistema de govern la busca en la incultura i l'atrasament dels pobles que les instaura. S'estén en un bagatge de consideracions i en una sèrie d'estadístiques per a demostrar que les dictadures es donen en els països de més analfabetisme, de menys activitat econòmica, de major terror individual, etc. "No pot dubtar-se—diu Cambó— que el fe factòrial apareix com a fenomen dels pobles més febles i més atrassats, com expressió de la pròpia malaltia que produeix un estat de feblesa, com a reacció per salvar la vida."

D'aquesta manera combat durament a Primo de Rivera i Mussolini, a Mustafa Kemal i a Carmona. I per contra defensa amb un interès extraordinari el règim de democràcia, exaltant a França, Anglaterra i Estats Units.

S'instaura a Espanya la Democràcia. Però el poble sab qui és Cambó. Recordem aquell crit del 14 d'abril: "Vosja Macià Mori Cambó!" En les eleccions del 16 de febrer aquest personatge es queda sense act de diputat a la circumscripció de Barcelona, on es presentava.

Avui Cambó s'ereix ministre d'Hi-

L'ALTRE: VENTOSA CALVELL

Tenim a les mans el text taquígràfic d'una conferència que va pronunciar aquest personatge al teatre Lliure de Sevilla, el 3 d'abril de 1932, és a dir, un any després de proclamada la República. La seva dissertació és un plagat d'injúries contra tres ministres de la República: els ministres de la Reforma Agrària presentada a les Corts Constituents.

Afirmà que el problema agrari a Espanya és una mentida inventada pels socialistes per a despertar la lluita de classes. Diu que la terra està molt ben repartida i que sotmetre-la a la legislació de la República significaria crear el latifundi de l'Estat, al que considera incapaç per a dirigir l'economia als dictadors que abans combatia, i en les costes de l'Atlàntic fa el paperet a Mussolini per a que segueixi trametes soldats, armes i municions als assassins del poble espanyol, per tal d'acabar amb el règim democràtic de la República. Avui Cambó treballa per a que a la nostra terra s'instauri la "civilització" que porten les dictadures, clar que amb la condició de que ell pugui seguir en els negocis terribles que li han donat tanta fortuna a costa de milers de treballadors explotats pel règim que a l'altra banda ens volen imposar.

Però l'Exèrcit Popular, braç armat de la República, s'encaregarà d'ajustar els comptes a tots els que com Cambó viuen a costa del poble, foragitant de la nostra terra els invasors que amb el seu ajut converteixen en runes el nostre país.

Per al senyor Ventosa i Calvell això no té cap importància mentre ell pugui explotar les grans finances i viure amb gran luxe i benestar, encara que a Espanya hi haguessin dos milions de jornalers, més d'un mil·lioni de camperols pobres i prop d'un mil·lioni d'obrers parats. Per això ell vivia en l'opulència, cantant les excel·lències del règim agrari del nostre país i despotricant contra la República.

L'home que sostingué la Monarquia fins a última hora aprofità la llibertat democràtica de la República per a combatre-la; es val del Govern Lerroux-Gil Robles per a col·laborar en l'ensorrament de Catalunya com a poble lliure, enfrenta el Parlament català amb el Tribunal de Garanties Constitucionals fet derogar la llei de Contractes de cureure; contribuï a la preparació de l'aïxament militar faciós... i per suggerència de Cambó, capità de la República, es presenta com a ministre de Finances al Govern de Burgos.

Contra els qui traïdonen la seva terra, el seu poble i la seva pròpia paraula—quantes vegades Ventosa ha parlat amb el nom de Catalunya a la boca!—, nosaltres lluitarem formant un sol bloc antifeixista per a enderrocar per a sempre el seu poder i per conquistar el territori que ens han usurpat.

R. COSTA I JOU

Per a lo gent em brud da pel feixisme, que tot ho de e nera, a Queipo de Llano, a més de borrazzo i traïdor, t'eni una altra bona qualitat: la seva x'errameca b'ra mas històrics del tragicòmic "spancker" de Radio Sevilla s'havien fet gairebé impredicibles pels radiotests feixistes, vicitats en un ambient que tot respina balzeira i podridura. Aquelles paraules de burrell tan ben vocabilitzadas amb que el Queipo proclamava amb la seva tronca veu de casalla que dels migronis dels pits de les obreres catalanes se faria collarets per a adornar les pitres de les beates solanes, o be tantes altres infames o marmadeses preferentment dedicades a la nostra terra, avui fem sentir una profunda nostàlgia a l'Estre de Gibraltar.

Un nom que passarà a la Història

Chamberlain està sentenciat. En la seva política està el seu pecat. El seu nom passarà a la Història, però no pas com el d'un benefactor de la Humanitat, Caldrà cercar-lo en el capítol destinat a miserables, a aquella amunt la consciència dels quals recau la responsabilitat gravíssima d'una sèrie de monstruosos crims.

No parlem ja del mal que està fent a l'heroic poble espanyol amb la seva política de "prima a l'agressor". La mitem-nos a escoltar les indignades paraules dels tripulants dels vaixells mercants anglesos, que en els fons, més sònics més que la condema fulminada contra una manera de governar tan negativa, que ni serveix per a garantir la vida dels ciutadans que, sense moure's del terreny de la més estroica legalitat, són atacats com a teres pè matèrics mercenaris que us dia darra l'altre merchan la mort i la misèria en les nostres llars.

Un xerraire que ha emmudit

Per a lo gent em brud da pel feixisme, que tot ho de e nera, a Queipo de Llano, a més de borrazzo i traïdor, t'eni una altra bona qualitat: la seva x'errameca b'ra mas històrics del tragicòmic "spancker" de Radio Sevilla s'havien fet gairebé impredicibles pels radiotests feixistes, vicitats en un ambient que tot respina balzeira i podridura. Aquelles paraules de burrell tan ben vocabilitzadas amb que el Queipo proclamava amb la seva tronca veu de casalla que dels migronis dels pits de les obreres catalanes se faria collarets per a adornar les pitres de les beates solanes, o be tantes altres infames o marmadeses preferentment dedicades a la nostra terra, avui fem sentir una profunda nostàlgia a l'Estre de Gibraltar.

Per què ha emmudit el Queipo? Per què no li queda veu de tant esgarragallar-se? Per què ha sorgit algun italià o algun alemany més flamenca que ell i li ha pres la para? No ho sabem; però el cas és que les seves bestieses, que han produït la hilaritat de tot el Món, ya no s'estenen amb les ones que surten de l'emissora andalusa.

Té; ara ells també avancen.

—Doncs no permetrem aquesta invasió d'Espanya pels espanyols!

COMBATENTS CATALANS:

Sigueu a tot hora i en tot moment els més fermes i convençuts lluitaors per assolir les llibertats patries. Amb la vostra conducta abnegada i heroica esdevingueu exemple de tots els altres combatents.

Recordeu sempre que vosaltres representeu Catalunya, i que la nostra estimada Patria ens envia a les trinxeres republicanes per a que, conjuntament amb els de més germans dels altres pobles d'Espanya, escorbrem del nostre sol als inasors estrangers.

Per Catalunya Per la República! Odi a mort a l'invasor fins al seu total anihilament.

Hens ací una de les classes de capacitat que es donen en el Grup de Transmissions del IV Cor d'Exèrcit

LA DELEGACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA A MADRID

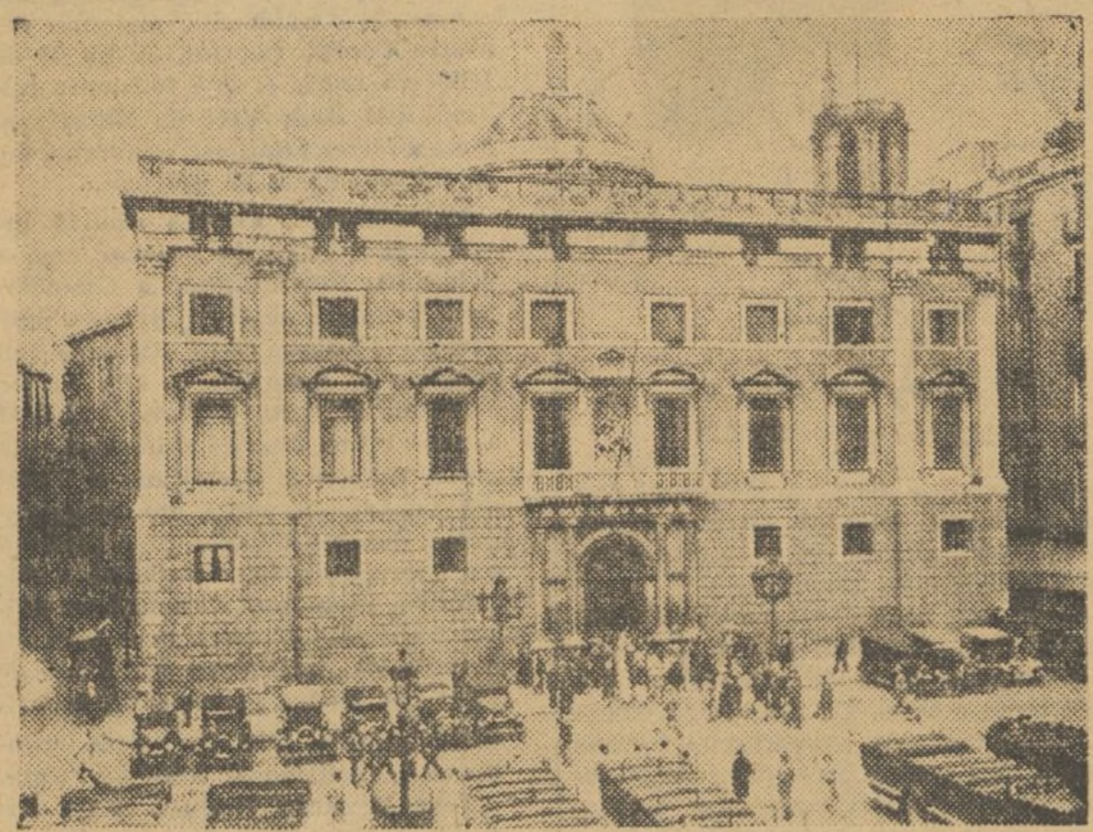

El delegat de la Generalitat de Catalunya, Sr. Josep M. Batista i Roca...

En el mes de novembre del 36, el Govern de la Generalitat de Catalunya, atenent els problemes i les necessitats...

Josep M. Batista i Roca ouf el primer delegat. Desempenyà el càrrec fins a darrers de març d'aquest any i, després, fou substituït pel Dr. Lluís Civil...

Quines son les tasques principals que porta a cap aquesta Delegació? La primera de totes, ajudar fermament i amb tot el nostre entusiasme...

La façana principal del Palau de la Generalitat de Catalunya

seus familiars de Catalunya, a part de la creació d'un menjador col·lectiu destinat als combatents catalans que venen a Madrid de descans...

—Ja ho crec! En primer lloc, el de la creació d'un menjador col·lectiu destinat als combatents catalans que venen a Madrid de descans...

treball A LES TRINXERES

BREU HISTORIAL DE LA U. G. T.

(Ve de la pàg. 4.)

Els soldats catalans que per terres castellanes empenyen les armes alliberadores de l'Exèrcit de la República...

na de joia i d'orgull recollir les paraules amb que tots ells posen de manifest la seva voluntat ferma i incombustible de lluitar...

Compagnys: Ha estat una gran alegria per als combatents catalans que ens trobem en aquest sector del front del Sud l'aparició de TREBALL...

Ens ha semblat molt bé als companys que formen en aquesta companyia la vostra iniciativa i només desitjarem que fos l'exponent d'aquesta unitat...

—Mantes vegades hem enyorat el tenir entre les mans un diari escrit en la nostra llengua, un organ que acceptes les nostres raures, i en el qual hi poguèssim exposar els nostres sentiments...

Des d'aquestes columnes prometem lluitar amb més braó que mai en el lloc que el nostre Govern d'Unió Nacional cregui més oportú...

—Mantes vegades hem enyorat el tenir entre les mans un diari escrit en la nostra llengua, un organ que acceptes les nostres raures...

Tots els catalans han reaccionat d'una manera clara i evident. Esperem amb delit les edicions properes, es disposen a col·laborar-hi amb entusiasme...

—Existen moltos departaments? —Podríem que tot és a base d'un sol departament el qual és veu admirablement secundat pels companys Creso, que despenya la Secretaria General; Capella, que està al front dels Serveis d'Ajut al Combatent; Lés-sera, que està a Transport; Campubí, a Cultura, i Pinyol, a Administració...

—Molts projectes per al futur? —La finalitat de la nostra visita ha quedat aconseguida, i ens acomiadem del Dr. Civil tot desitjant-li els majors èxits en el seu començament.

Els consellers de la Generalitat de Catalunya, camarada Joan Comorera, i Josep M. Sbert, i Carles Pi i Sunyer, durant la visita que efectuaren a la Delegació.

de pel seu caire i la seva complexitat l'encien a estranyer més els llaços d'unió que existeixen entre Madrid i Catalunya...

Quina opinió teniu de les representacions catalanes a Madrid? —Favorable. Completament favorable. Me'l pel que es refereix a la Llar del Combatent Català,estic molt contentíssim de la tasca que en pro de la cultura i l'art del nostre poble ve realitzant...

Quelquos Per tant esgardeu algun tipus d'orgullisme que no ho sabem, es bestieses, at de tot d'elles ones que...

Un aspecte de l'Exposició celebrada a la Delegació de la Generalitat de Catalunya a Madrid, en la qual hom pot veure, en un cartell, la figura venerable del primer president de la Generalitat restaurada.

FRONT POPULAR FRONT DE VICTORIA

PROECCAPACIO constant de tots els sectors antifeixistes ha d'esser la unitat de totes les capes democràtiques i proletàries que ens ha de permetre barra el pas a la barbarie feixista en defensa de la llibertat, del benestar, de la cultura i de la pau.

Es per això que el nostre gran camarada Dimitrov, llançà, amb motiu del VII Congrés de la Internacional Comunista, la consigna justa de: "Front Popular a tot el Món."

L'EBRE

VICTORIA DE LA UNIO DE CATALUNYA I LA REPUBLICA

Per JULI SANZ SAINZ

El feixisme descansava a l'Ebre i al Segre—fronts de Catalunya—per a realitzar una ofensiva a fons sobre València, que la nostra resistència de Lleiant ve perllongant ja per més de dos mesos. Les forces invasores i els tècnics militars estrangers tenien la convicció que l'Ebre era inexpugnabile.

La resistència republicana continua delmant fortament les files enemigues. El gran cap de pont fet per les nostres tropes en passar tan brillantment el riu Ebre preoccupa molt els invasors. Aquesta acció ha donat uns possibilitats magnífiques a les forces republicanes per a futures operacions.

—Franco no pot acceptar avui el que acceptà quan creia que tenia la victòria assegurada i propera. Avui va d'una manera molt diferent. L'Exèrcit republicà ataca. Franco no pot renunciar ja al preciós ajut que rep d'Alemanya i Itàlia...

Comentari setmanal de la guerra EXERCIT DE TERRA

La resistència republicana continua delmant fortament les files enemigues. El gran cap de pont fet per les nostres tropes en passar tan brillantment el riu Ebre preoccupa molt els invasors. Aquesta acció ha donat uns possibilitats magnífiques a les forces republicanes per a futures operacions.

AVIACIO

Alacant, Perelló, València, Barcelona, Tarragona, Badalona, Vilafranca, Gandia, Hospitalet, Mataró i Valcarlos han estat les poblacions contra les quals han actuat en el transcurs de la darrera setmana els avions del crim, produint danys i víctimes, la major part d'elles dones i infants.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya al Comitè Nacional del Partit Socialista Obrer Espanyol

Ha estat tramesa la salutació següent:
Volguts camarades:

El secretariat del Partit Socialista Unificat de Catalunya ha seguit amb gran afecte i atenció el curs de les deliberacions del Ple del vostre Comitè Nacional. Ha estat amb viva satisfacció, tot i que no podiem esperar altra actitud de part vostra, que hem recollit com les més prometedores expressions del Ple, la clara decisió de reforçar la unitat del propi Partit; la franca resolució de lluitar per la llibertat i la independència d'Espanya, fins a la total victòria de la causa popular, i el seu alt esperit de compenetració fraternal per al Partit Comunista d'Espanya. Esperem que aquesta compenetració es tradueixi aviat en una realitat tangible. Que la unificació dels partits socialista i comunista, per a constituir a la resta d'Espanya, com ho femem a Catalunya fa dos anys, el gran partit de la classe obrera, sigui com més aviat millor un fet.

Rebeu, volguts camarades, la nostra sincera felicitació i una salutació fraternal.

Pel Secretariat del P. S. U. C.,
El secretari general,
JOAN COMORERA

50 ANYS DE LLUITA DE LA U. G. T.

Per Wenceslao Carrillo

El major mèrit que trobo jo a la Unió General de Treballadors d'Espanya és els seus primers trenta anys d'existència, per haver hagut de lluitar, no solament amb la burgesia i els governants, sinó moltes vegades amb l'incomprens dels mateixos treballadors.

La U. G. T. hauria quedat constituïda sota el nom d'Associació Nacional de Treballadors d'Espanya l'any 1882, si no hagués existit en aquells temps un ambient no solament enarriat, sinó hostil. No obstant, va quedar constituïda l'any 1888, no deixant d'actuar, al llarg de la seva vida, per la defensa dels interessos morals i materials dels treballadors.

S'gurament que sense aquells anys de lluita creuata avui no fora possible viure aquests moments de veritable epeopea que estan en joc la llibertat i la vida del nostre poble, i la realització s'hauria ensaïm d'Espanya,

permetent que Hitler i Mussolini fossin els amos autèntics de tota la superfície del nostre país i de la consciència dels seus habitants.

Quan va fundar-se l'avui gloriosa U. G. T. no existien per a la classe treballadora drets de cap mena. Només tenia drets, La Policia, la Guardia Civil, l'alcalde, els petits i els grans cacics dels pobles perseguint despítadament els nostres companys. La defensa de la dignitat personal i col·lectiva significava pels nostres homes la fam i la presó. Reclamar al patró el compliment de les lleis socials promulgades representava l'acomiadament. Demanar augment de salari, protestar d'atropellaments, acudir als tribunals, apel·lar al Govern, tot era en va. Els treballadors, at tant sols que unes lleccions podien votar als candidats de la seva predilecció. Havien de votar els que anaven apotats pel cacic.

La situació d'avui és completament diferent. Avui no es pot treballar si no és tot un carnet sindical; el que abans era un perill, és avui una necessitat. Molts treballadors no s'haurien atrevit a dir que estaven sindicats, com no fós a un sindicat catòlic, grat als patrons. Tal era la persecució que s'exercia; tal era l'horror al pacte de la fam.

Pa uns anys, reclamar uns drets era tanant com declarar-se enemic de la Pàtria, de la família; tendia a arruïnar l'economia del país. Ara tothom pot reclamar els seus drets, encara que no tothom complex amb els seus deures. Ha durat un reguizell d'anys que estar empresonat per un delict polític o social era, per a la reacció i la gent senzella, influenciada per aquells, més deshonros que robar i assassinar.

Els temps han canviat. Però han canviat gràcies a Pau Iglesias, Garcia Quejido, Largo Caballero i tants d'altres que no pensant en perjudicis personals ni familiars s'ho jugaren tot per a donar a la classe treballadora una consciència de classe i uns ideals polítics que avui, en la lluita creuata contra el feixisme internacional invasor, s'ha posat ben de relleu, demostrant el que val i significa cada treballador personalment i col·lectivament.

La lluita d'avui confirma, com en moltes altres ocasions, la clara i magnífica orientació que els fundadors de la nostra Unió General de Treballadors han donat al moviment obrer del nostre país. I es destaca amb trets aguts la consciència que del seu propi valer ha adquirit la classe treballadora.

Haurien continuat els temps de l'esclavatge, els salaris de fam, les persecucions sistemàtiques, no cedint la burgesia a millorar mai les condicions de vida dels treballadors, si no hagués actuat la U. G. T. amb la seva encertada tàctica, aprofitant la força que dona la unió.

La burgesia, en no poguer mantenir els seus continuats abusos i les seves brutals injustícies, ha apel·lat al procediment desesperat que avui ensanagona el nostre sol. Ni abans amb la Guardia Civil, la clerecia, la Magistratura, la Policia, etc., aconseguí detindre els avanços del proletari; ni avui, amb la col·laboració descarada d'Hitler i Mussolini, assolirà veure abatuda la bandera de la llibertat i de la Justícia, que tan gravament defensa tot el poble espanyol.

Als que fa cinquanta anys fundaren la gloriosa Unió General de Treballadors i als seus seguidors i deixebles, cal recordar-los en aquestes hores greus que viu la nostra Pàtria i, amb fervorosa salutació, reiterar la promesa solemne de lluitar fins a la victòria total.

Aquesta pregunta la és transcendent. Per a mi no existeix raó que aboni la necessitat de que dues centres, sempre la unió i l'indivisió, tendència revolucionària actuïn una al marge de l'altra. Crec que les qüestions tàctiques deuen ésser sempre circumstancials. S'ha abanderat el concepte clàssic de la unitat, que és "la condició de treballador que tots els explotats tenim". És a dir, que tot obrer deu unir-se als seus germans de classe amb abandonament absolut de tota creença política, filosòfica i religiosa. Pretendre sotmetre, vassallar un organisme sindical per un altre polític, ha estat sempre motiu de malvolències i discòrdies. Per la intrinseca política dels sindicats es va mirar la força de la U. G. T. a França; brota la Unió Sindical de la Confederació de Laboro, a Itàlia; i existeixen a Espanya dues centres que, fins fa poc, neutralitzaven llurs esforços en una esterilitat dolorosa de la qual n'erem beneficiaris feliços els patrons capitalistes.

No solament el principi físic que la unió fa la força, sinó que sembla que també hem oblidat el crit de Marx, demanant la unió dels treballadors del Món. No hi hauria força humana que

Un altre comissari calgut

Joan Freixes i Sanjust, actiu militant del Radi VIII del P. S. U. de Barcelona

Al front de l'Ebre, al costat del camarada Casadevall, membre del nostre Comitè Central, el dia 23 de juliol va morir el que fou actiu militant del Radi VIII de Barcelona, Joan Freixes i Sanjust, comissari del 95 Batalló de la 24 Brigada.

El camarada Freixes s'havia incorporat a l'Exèrcit Popular com a voluntari. Fou destinat a Guadalajara, prengut part en diverses operacions i caigué ferit. Després fou destinat a Aranjuez, i allà també fou ferit de certa gravetat i obligat a passar uns dies de convalescència entre nosaltres. Retornat al front del Centre, en passà una temporada; i després d'haver pres part en les operacions, fou traslladat a Catalunya, juntament amb la seva unitat i després d'haver pres part en importants operacions del front de l'Est, ha trobat la mort en la brillant ofensiva que les forces republicanes realitzen al front de l'Ebre.

Joan Freixes i Sanjust és un dels fundadors del P. S. U.; era un veu lluitador antifascista i un destacat comunista. Tot i no arribar a la trentena d'anys, en portava molts d'actuació dintre del moviment obrer de Catalunya i especialment a la barriada de Gràcia. Manjà d'ofici, professionalment ben preparat, obrer amb clara consciència de classe, va complir sempre amb els seus deures de militant sindical i polític, i la seva actuació com a obrer i com a militant del P. S. U. pot servir d'exemple. El seu temperament revolucionari, el seu amor a Catalunya, el feren ingressar com a voluntari a l'Exèrcit; va actuar contra la reacció, va prendre part activa contra els militars feixistes sublevats el 19 de juliol, i ha mort a Catalunya en defensa de les nostres llibertats després d'haver lluitat incansablement per la llibertat dels altres pobles hispànics.

Joan Freixes, militant del P. S. U., fou en tot moment un gran lluitador i un comissari exemplar.

EL PAPER DE LA JOVENTUT EN L'OFENSIVA DE L'EBRE

Els esdeveniments no es produïen d'una manera fortuïta. Son diverses les circumstàncies que intervenen en la formació dels fenòmens que es projecten al voltant d'un succeït que es desenvolupa més tard la idea motriu de l'experiència.

Al llarg dels dos anys de guerra d'invasió, hem sabut calcular i determinar les situacions, favorables o adverses, del terreny militar. I hem sabut també incorporar al nostre diccionari a través de la vida del mot "resistir", del fons del qual ha sorgit després aquest magnífic redreçament de les forces populars que operen al sector de l'Ebre.

A aquesta ofensiva, que és dels comuns, oficials registren habitual, hom hi subordina factors previstos en les sàvies disposicions del nostre Govern, que sap molt dels ressorts psicològics de cada període caducant de la contesa, i sap també adscriure a la seva base aquelles possibilitats d'ordre mecànic que el mateix entusiasme ha

sabut crear, tenint com a objectiu la batalla final, que coronarà tots els esforços esmerçats.

En Ve a examplar conductes dels nostres combatents del front de l'Est, la joventut ha solament a prova tota la seva capacitat

combativa i ha contribuït d'una manera decisiva al box èxit de les operacions.

El tinent coronel Tagliana, cap d'un dels cosos d'Exèrcit més abnegats i heroics, és un militar jove, un forma activista del moviment juvenil.

vol. S'uneixen en el prodigios aptitud d'ordre moral i tècnic, que el fan doblement estimats d'una solida cultura a nivell d'una i fidelitat a la forta unitat que el seu nom i els seus msculs joves, han fet possible tinguin vint anys. N'omés el d'èrosament arr. lats en l'ànima popular. La joventut que lluita al seu costat, ho fa amb el convenciment de la victòria, sense la qual els aneis d'aquesta guerra s'obria un clar auge, que per a fruit, fiar i descabellat.

L'Exèrcit de la República, que és dens i compacte per la suma de pils valerosos de la joventut, marxa ja per camins consolidats. La fita final no és pas assolida. Caldria empènyer més i més la nostra voluntat de ferro sense pauses idilíques. L'enemic ha rebut una llecció. Però no està vençut. Gràcies al concurs de tots, que alliberran la Pàtria de tantes desventures que una tació bastarda dels enemics seculars del nostre poble portaven en terreny promís.

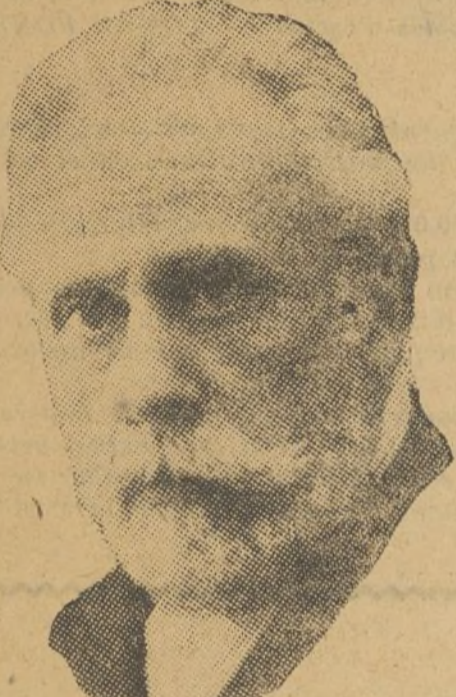
PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS, UNIU-VOS! LA UNITAT S'IMPOSA

Aquest mes se celebren tres actes que poden i deuen tenir una gran transcendència política i social en la vida del nostre poble: la reunió del Comitè Nacional del Partit Socialista Obrer Espanyol, el primer aniversari de la constitució del Comitè d'Enllaç entre el P. S. O. E. i el Partit Comunista i la commemoració del cinquantè aniversari de la constitució del P. S. O. E. i de la gloriosa Unió General de Treballadors.

Cadascun de per si té prou importància per a senyalar el camí a seguir a les noves generacions. Tot depèn de la forma com els homes que regixen avui les organitzacions sindicals i polítiques enfuquim, orientem i encarrillem les grans corrents favorables d'opinió que en la unitat té posada la classe treballadora de la ciutat i del camp i, sobretot, els combatents del front i els quals, dia rera dia, en el curs d'aquests dos anys, amb la seva sang i el seu heroisme, l'han segellat d'una manera indestructible a les trinxeres de la llibertat.

La guerra ha ensenyat als espanyols que per a lluitar i abatre un enemic qualsevol no n'hi ha prou amb la voluntat de vèncer, sinó que cal disposar d'un instrument suficientment fort, organitzat i eficaç. En el nostre cas concret, tothom a comprés a bastament que era necessari disposar d'un Exèrcit eficient i disciplinat que, obert a una sola veu de comandament, pogués donar el rendiment imprescindible per a caminar vers la victòria; que calia que aquest Exèrcit estés dirigit per un Estat Major Central, que mirant els diversos plans en el seu conjunt, planejés i estudiés, sota les regles de l'art militar, les operacions a seguir; que fos el que encomanés les iniciatives, vellant des del seu lloc de direcció unió per a regularitzar, en la realització pràctica, el compliment del pla general previamente establert. Ens ha ensenyat en la guerra moderna cal una veritable harmonia de totes les armes: infantaria, artillera, aviació i les anomenades secundàries, com son enginyers, sanitat, intendència, transports, etc.

Aquesta experiència pesa molt en la consciència de tots els obrers. En el terreny militar, ens ha ensenyat tot allò que convenia per a l'ordenació de l'esforç i l'organització de la força combativa. En el polític ha estat una llecció força profunda. I avui veiem que per a fer efectiva aquesta puixança i transformar-la amb èxits i victòries, és imprescindible que els treballadors de tota la República tin-

PAU IGLESIAS

guem, tant en l'aspecte polític com en el militar, el nostre Estat Major i el nostre comandament uní, constituint el Partit Unic del Proletariat i una sola Centra Sindical.

Donades les circumstàncies actuals de la lluita armada que sosté el poble espanyol contra el feixisme internacional; davant les reiterades manifestacions d'anar a la unitat orgànica llançada a l'opinió pels dirigents del P. C., respaldades per la posició francucomunista de la Internacional Comunista, encaminades a constituir el Front Unic de la Pau contra els factors de guerra, cal pensar en portar al terreny de les realitzacions pràctiques l'ideal d'unificar els marxistes espanyols en un bloc compacte, en una sola organització potent que sigui a la vegada exemple i estimul per tot el proletariat del Món.

La constitució del Partit Unic del Proletariat espanyol fora el millor reforçament del Front Popular, instrument aquest eficacíssim en l'obra de col·laboració i suport al Govern d'Unió Nacional que tan dignament presideix al Dr. Negri.

Pau Iglesias i Garcia Quejido foren els forjadors entusiastes de les organitzacions U. G. T.-P. S. O. E., que durant cinquanta anys han influenciat enormement la vida política i sindical del proletariat espanyol. Aquest dos homes t'nen avui una més palpatant actualitat que quan vivien, puix que, morts i tot, ensenyen, per fitja de la seva obra i de la seva vida, el camí

a seguir al proletariat d'Espanya. Elevats per les masses treballadores a la categoria de símbols, llurs doctrines deuen ésser seguides per tothom i, com espill que reflecti el pensament actual, anar d'ocidament a la unitat orgànica constituint el Partit Unic del Proletariat.

Els seguidors dels dos apostols de l'obrerisme hispànic, els companys Lamonedra, De Francisco, Largo Caballero, Prieto, Negri, González Peña, Besteiro, etc., han de sentir la responsabilitat de l'hora que viu el poble espanyol, la nostra Pàtria, i en les activitats i tasques d'aquests dies obrir el pas al camí que mena a la unitat, estrenten en forta i cordial abraçada els braços que els obren els germans comunistes que tant ardiament la volen i la defensen.

Cal que tots els camarades del P. C. i del P. S. O. E. prenguin exemple dels marxistes catalans, els quals han sapigut amar la voluntat i l'esforç comú creat el ja glorios Partit Socialista Unificat de Catalunya, que compta avui amb més de 65.000 afiliats i amb una organització sindical forta i poderosa com la U. G. T. de Catalunya, que te a les seves fileres més de mig milió de cotitzants.

La unitat s'imposa i per damunt de tot cal fer-la.

La unitat del P. S. O. E. i del P. C. no és una cosa abstracta i buida de contingut, sinó que és la llibertat individual i col·lectiva dels obrers i demócrates sincers de la nostra pàtria!

Es la llibertat nacional dels pobles que componen la República espanyola! Es acabar amb la visió tràgica dels nostres pobles i ciutats envestrades!

Es no veure la cara desgraciada pel dolor i la follia de la mare que sosté als seus braços el fill ocell per la metralla feixista!

Es assegurar la vida de la nostra joventut que lluita i mor heroïcament al front de combat!

Es la pau i la tranquil·litat de totes les llurs espanyols!

Es vèncer el crim organitzat, abatre el feixisme i els promotors de guerra!

Es la victòria. I la victòria es reconstruir i forjar una nova Espanya, en la qual visquin feliços els seus fills en un ambient de pau i de progrés!

Es estimul i ensenyança per a tots els pobles del Món, en no deixar-se trepitjar ni prendre llurs drets i llurs llibertats.

Es punt de partida per un demà de ventura i d'esplendor per a tota la Humanitat que pren exemple de la lluita creuata, però brava, que sostenim contra el feixisme internacional per tal de conservar les nostres llibertats, barrant el pas als bàrbars i als assassins que pretenen de nou esclavitzar el Món.

La unitat del P. S. O. E. i del P. C. és una necessitat inajornable que la guerra imposa. Els combatents, el poble, espera amb ansia que això estevinguí una realitat.

Ha sonat l'hora en que tots els militants dels dos partits recordis i facim seves les històriques paraules de Carlos Marx: PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS, UNIU-VOS! Amb elles per nord i guia, la Victòria és nostra.

MIANT

Redacció i Administració: CONDE ARANDA, 1, PRAL.

BREU HISTORIAL DE LA U. G. T.

La idea de constituir la U. G. T. ouf llançada per les organitzacions obres de Mataró i Barcelona, i el Congrés es va celebrar a la capital catalana els dies 12, 13 i 14 de agost del 1888.

Assistiren al Congrés vint-i-set delegats, en representació de quaranta societats. Entre els delegats hi figurava Pau Iglesias, el qual més tard havia d'ésser president permanent, fins a la seva mort, de la U. G. T. i el P. S. O. E., així com el millor propagandista obrer d'Espanya i un dels militants d'Europa i el polític de perfil més acusat del nostre país.

Per a jutjar el treball d'aquests homes i els progressos que en aquests cinquanta anys ha realitzat la classe treballadora del nostre país conve tenir en compte la situació social, política i econòmica d'aquella época.

S'havia fundat la Primera Internacional el 3 de setembre del 1866. Com a programa político-social fou adoptat el Manifest Comuniste escrit per Carlos Marx i Frederic Engels l'any 1847. De tota la literatura moderna no hi ha cap document que hagi assolit major publicitat, ni que hagi influït tant en l'evolució política i so-

cial dels pobles. La seva doctrina fou acceptada i atacada per totes les tendències socialistes del Món. És la font d'orientació espiritual més freqüentada. Encara avui, els nous militants, per a estar ben informats de l'origen de la definició de les idees, necessiten estudiar-lo. Està clar que molts es conformen en comprar-lo, altres en llegir-lo, i son pocs els que l'estudien. No obstant, és el document clau per a comprendre tota la significació social i política del moviment obrer modern.

La Primera Internacional, amb aquest document i d'altres publicats anteriorment, va descobrir a la classe treballadora un nou món a conquerir. "Éssent-ho tot—venia a dir als oprimits—no sou res. Sense vosaltres no pot haver-hi riquesa, material ni art, ni cultura, ni plaers. Ho produïu tot i no gaudiu de res. Éssent els creadors de tota la riquesa, no poseu res. Sou uns desheretats de la fortuna que vosaltres mateixos creu. De la vostra voluntat depen fer canviar les coses. Per això necessiteu unir-vos tots els explotats del Món i declarar la guerra als explotadors."

(Passa a la pàg. 3.)

LA UNITAT CONDICIO ESSENCIAL PER A ASSOLIR LA VICTORIA

«NO HI HAURIA FORÇA HUMANA QUE POGUÉS VENCER-NOS SI TOTS ESTI-GUESSIM UNITS»

Diu EDMUNDO G. ACEVAL Secretari general del Comitè Regional del Partit Sindicalista.

Quina opinió tens sobre els treze punts del Govern?

Que han estat promulgats amb un any de retard. Com abans deia, era necessari donar al Món la sensació del que era en realitat la nostra lluita. Hi havia de fronteres cap enllà, masses mites i propaganda facciosa. Espanya era una República assentada damunt bases de llibertat i de Justícia i semblava que no teníem molt d'interès en recordar-ho a l'estranger. Per demés, tant a Espanya com fora d'ella, la impressió no ha pogut ésser més aflagadora. El que és precis, i més que precis urgent, és que aquests treze punts, en la seva totalitat entrin d'una vegada en vigor, perquè amb el propòsit de contentar-nos amb la seva promulgació, no farem altra cosa que enganyar-nos a nosaltres mateixos.

Perfectam n't, quan nosaltres, és a dir, el Partit Sindicalista i el Comitat d'Acció del P. S. O. E. i el P. C.,

nom del Comitè Executiu Local he dit davant els Representants de tots els organismes polítics que era necessària la formació dels tres fronts de lluita: el republicà, amb totes les tendències de aquest matís; el marxista, amb la unió de socialistes i comunistes; i el llibertari, amb nosaltres i les forces anarco-sindicalistes. Qui sap si la unitat marxista fora l'increment precurs d'aquesta aspiració.

Es o no el d'avui el moment adequat per a aplicar la unitat?

"A grans males—diu un adagi—grans remedis". El nostre enemic és poderós, té rami-ficacions a tots els països i el presençat efectiu i descarat des de tot arreu. Nosaltres també tenim companys a tot el Món. Però la nostra desunió originaria els ha desorientat. Avui amb la Unitat Obrera i el Front Popular Antifeixista, tornem les coses al seu lloc. M'afirma en la meua idea: Per a assolir la victòria no podriem fer res millor que la unitat nacional de les tres tendències polítiques i la central única, amb la fusió sindical.

J. A. MONTCADA

EL SALVATGE

Per Garran

—Quins salvatges!

ENFORTIMENT DEL FRONT POPULAR

"Tenint en compte que la política del Front Popular és l'única política justa i revolucionària, i que és la garantia de la victòria, el P. S. O. E. i el P. C. E. deuen inspirar la seva acció de cara a aquesta política i reforçar la cohesió i eficàcia del Front Popular, combatent tot el que pugui debilitar o mermar les seves forces organitzades, tot el que pugui crebrant la unió del poble; deuen treballar perquè totes les organitzacions antifeixistes, polítiques o sindicals, prestin el seu major entusiasme i assistència a la política de Front Popular i a les seves decisions."

(Del programa d'acció conjunta entre el P. C. i el P. S. O. E. per la creació del Partit Unic del Proletariat.)

EN EL MINISTERI DE PROPAGANDA

ADOLF.—No parlis de tremolors de terra, si no és un dia que has de parlar jo?